

תת"ע 3649/11/20 - מדינת ישראל נגד רביע היכל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

24 ינואר 2023

תתע"א 3649-11-20 מדינת ישראל נ' היכל

לפני כבוד השופט אלכס אחטר

בעניין: 1 מדינת ישראל

ע"י ב"כ מנטסון אלי

המאשימה

נגד

1 רביע היכל

ע"י ב"כ עו"ד נאדר חילף

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום עבירות של **נהיגה בזמן פסילה**, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, **נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים**, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ו**נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב**, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 26/10/20 בשעה 16:24 או בסמוך לכך נהג ברכב מ.ר. 31928101 (אופנוע) ברח' אח"י אילת 23 בקרית מוצקין וזאת בהיותו פסול מלנהוג. בתאריך 12/11/19, נפסל הנאשם בהעדרו מתוקף גזר דין שניתן בעניינו בבית משפט שלום תעבורה חדרה תיק 2040-10-19 ודבר הפסילה הודע לו בתאריך 4/8/20. בנסיבות אלה, נהג הנאשם ברכב לאחר שרישיון הנהיגה שלו פקע מתאריך 15/5/11, וללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.

בתאריך 6/5/21, הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת בפני כב' השופט גיל קרזבום ובשל קידומו לבית המשפט המחוזי בחיפה, הועבר תיק זה לטיפולו בתאריך 8/11/22.

בפרק הזמן שחלף ממועד הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ועד להעברת התיק לטיפולו, ניתנה לנאשם ההזדמנות להסדיר את רישיון הנהיגה שלו ובמקביל הובא עניינו בפני שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, וזאת לאור בקשת בא כוחו. עמדת המאשימה הייתה להטלת מאסר בפועל והיא הודיעה שאין לראות בתסקיר כאמת מידה המחייבת אותה לעניין הענישה.

בתאריך 3/11/22 הוגש מטעם שירות המבחן תסקיר בעניינו של הנאשם, אשר נעדר המלצה טיפולית כלשהי בעניינו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית כלשהי והתקשה להעמיק בגורמים ובנסיבות שהביאו אותו

לביצוע העבירות מושא הליך זה שבפני. לאור חומרת העבירות וכן לאור החזרתיות של הנאשם, חרף עונשים קודמים שהוטלו עליו, מצא לנכון שירות המבחן להמליץ על הטלת ענישה שיהיה בה כדי להציב גבול ברור להתנהלותו של הנאשם.

בדיון שהתקיים בפני במעמד הצדדים בתאריך 8/11/22, טען ב"כ הנאשם שמרשו לא הבין את קצינת המבחן, לא הבין מה המשמעות של הנזקקות הטיפולית הנדרשת, ודבר זה הובהר לו על ידו. עוד נטען, שכיום הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.

לאחר שב"כ הנאשם שמע את עמדת בית המשפט ביחס לתסקיר ולכך שאין צורך בהפניה נוספת של מרשו לשירות המבחן, הסכים לכך, וביקש לדחות פעם נוספת את ישיבת הטיעונים לעונש על מנת שיהיה באפשרותו למצות את המשא ומתן מול המאשימה. המאשימה לא התנגדה ובהתאם לכך נדחתה ישיבת הטיעונים לעונש לתאריך 8/12/22.

בתאריך 8/12/22, לא גובשה הסכמה עונשית בין הצדדים, ועל כן נשמעו טיעוניהם לעונש.

במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש, ציינה המאשימה כי מדובר בנאשם אשר נוהג משנת 2009 לחובתו 24 הרשעות קודמות, רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2011, בעברו עבירות דומות לאלה מושא הליך זה שבפנינו (עבירות של נהיגה בזמן פקיעה), כאשר האחרונה משנת 2019. כל זאת בעוד מרחף מעל ראשו של הנאשם עונש פסילה מותנה של 6 חודשים שהינו בר הפעלה בהליך זה.

עוד הדגישה המאשימה שבמהלך תקופת פקיעת רישיון הנהיגה, בין השנים 2011 - 2020 צבר הנאשם לחובתו 12 הרשעות בהן 4 הרשעות בגין עבירות חוזרות של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים.

המאשימה הדגישה בטיעוניה כי התנהלות זו של הנאשם מעידה על זלזול מתמשך ברשויות החוק והמשפט, ולמרות הפקיעה הממושכת לא טרח הנאשם לפעול להסדרת רישיון נהיגתו, לא נרתע מלחזור לסורו פעם אחר פעם ולסכן את משתמשי הדרך.

המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה גם לעברו הפלילי של הנאשם ולעמדתה התנהלותו הפלילית והתעבורתית של הנאשם לאורך שנים מעידה על מידת האמון המעטה שניתן לתת בנאשם אשר לא נרתע מפני אימת הדין, הרשויות והחוק.

לעמדתה, מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 15 ימי מאסר בפועל ועד 20 חודשים לצד פסילה שנעה בין מספר חודשים ועד 60 חודשים והטלת ענישה הצופה פני עתיד.

ביחס לעונש המתאים שיש להטיל על הנאשם בתוך מתחם זה עתרה המאשימה להטלת מאסר בפועל מאחורי סורג

ובריח, מאסר על תנאי, פסילה ארוכה שלא תפחת מ- 24 חודשים תוך הפעלת עונש הפסילה המותנה במצטבר, פסילה על תנאי וקנס מרתיע.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש להדגיש שאומנם רישיון הנהיגה של מרשו פקע לתקופה ממושכת, אך, זאת בשל העובדה שבאותה העת התנהלו נגדו הליכי גבייה, בלשכת ההוצל"פ, וכתוצאה מהגבלה שהוטלה עליו לא יכול היה לחדש את רישיונו, אולם כיום מחזיק מרשו ברישיון נהיגה תקף וזאת לאחר שפרע את כל חובותיו.

עוד נטען שהנאשם לא הורשע עד כה בנהיגה בזמן פסילה ומעולם לא הוטל עליו עונש של מאסר מותנה הצופה פני עתיד. לכן, ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במרשו, לתת לו הזדמנות אחרונה להוכיח שהוא אכן שינה את אורחות חייו ולא להחמיר עמו יתר על המידה.

באשר לתקופת הפסילה, ב"כ הנאשם עתר בנסיבות העניין להסתפק בפסילה עד כה שרוצתה ע"י מרשו במשך 12 חודשים (15/11/21 - 16/11/20).

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם את בית המשפט לנסיבותיו האישיות של מרשו, לכך כי הוא זה אשר מפרנס את בני הבית ומביע חרטה כנה ואמיתית.

הנאשם ביקש אף הוא לומר את דברו, לדבריו הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, נמצא היום במקום אחר, פנה לדרך חדשה, שילם את חובותיו ומקיים אורח חיים נורמטיבי.

בתום שמיעת טיעוני הצדדים לעניין העונש, לאור עמדת שירות המבחן וחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, כך גם לאור עברו התעבורתי, מצאתי לנכון להפנות את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת על מנת שתיבדק כשירותו והתאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שכן כל אחת מהן בפני עצמה מגלמת סיכון למשתמשי הדרך, וודאי כאשר עסקינן בעבירות של נהיגה בידי מי שרישיונו פקע לפרק זמן ממושך של כ- 9 שנים, שבמקביל לכך נוהג בזמן פסילה ברכב, שהוא כלל אינו מורשה לנהוג בו מלכתחילה!

בבחינת הפגיעה בערכים המוגנים בעצם ביצוע עבירות התעבורה עולה כי במעשיו פגע הנאשם בשלום הציבור ובטחונו. מציאות חיינו מלמדת כי כבישי הארץ הפכו למסוכנים, הנוכחים בה תדיר אי ציות לחוקי התנועה ונהיגה משולחת רסן. לא פעם התוצאה היא קיפוח חיי אדם ופגיעה ברכוש ועל בית המשפט לשלוח מסר תקיף ולהגן על חייהם ורכושם של המשתמשים בכביש כאשר עבירה של נהיגה ללא רישיון תקף הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת, "פצצה מתקתקת", שגלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך. הסיכון בא לידי ביטוי במיוחד אם יפגע אחד מהמשתמשים בדרך ולא יהיה לו כיצד להיפרע לאור היות הנאשם נוהג ללא פוליסת ביטוח ברת תוקף.

יתר על כן, אין לשכוח שהנאשם נהג ברכב כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2011, היינו מזה כ- 9 שנים נכון למועד ביצוע העבירות. גיליונו התעבורתי של הנאשם כולל עבירות דומות לעבירות הנידונות בפניי, נראה שהנאשם לא חדל מלנהוג חרף פקיעת רישיון הנהיגה וכדברי בית המשפט המחוזי **"נראה שהמשיב הפך את הנהיגה ללא רישיון למפעל חיים". שלטון החוק לא מעניין אותו. הצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו, הוא ממשיך לנהוג כשאר מבוטח, מסכן את ביטחונם של עוברי הדרך ושלו גם כן שוב ושוב, גם אם אצא מהנחה שהנני חייב לצאת ממנה, שנהג רק באותם מקרים שבהם נרשמו דו"חות"** (עפ"ת 32611-08-10 מ"י נ' שלמה גיא [31.10.10]).

בפסקי דין רבים נקבע כי נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה יש לראות את הנהוג כמי שנוהג ללא רישיון כלל:

"גם העבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה, היא עבירה שהערכים המוגנים בגדרה דומים (לעבירה של נהיגה בפסילה - א"א), ושלא ניתן להקל ראש בחומרתה; כאשר ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר, ראוי להתייחס אל הנהג כמי שאינו מורשה כלל לנהיגה, כך שפוטנציאל הסכנה לציבור הטמון בנהיגתו, גבוה" (עפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'נייס (ניתן בתאריך 20.01.20, פורסם בנבו) וכן עפ"ת 1647-08-20 מדינת ישראל נ' אבו בנייה (ניתן בתאריך 23.09.20, פורסם בנבו)).

בענייננו הנאשם לא רק שנהג ללא רישיון נהיגה תקף, אלא גם נהג באופנוע מבלי שיהיה מורשה לנהוג בסוג רכב זה, וזאת בהיותו פסול מנהיגה.

מעשיו של הנאשם, המתבטאים בנהיגה עת מרחף מעל ראשו עונש פסילה מותנה בר הפעלה של 6 חודשים בגין הרשעה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בתיק תת"ע 2040-10-19, מלמד על העוצמה הרבה של הפגיעה

בערך החברתי המוגן וזאת כמובן לצד יתר העבירות הנלוות בהן הורשע בהליך זה שלפני.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, אין צורך להכביר מילים אודות חומרת עבירה זו שכן עבירה זו הינה מהעבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה. חומרתה נעוצה בסיכון הכבד לשלום הציבור, שכן מעצם הטלת הפסילה, אנו למדים כי רשות מוסמכת, מצאה כי עניין לנו במי שנהיגתו עלולה לסכן את ביטחון המשתמשים בדרך. לסיכון זה אף נלווה מחיר כלכלי, ובקורות תאונה יפרע הנזק מהקופה הציבורית. ערך נוסף הראוי להגנה הינו שלטון החוק וחובת הכיבוד והציות לו, שכן עסקינן במי שבחר לרמוס צו שיפוטי, לו היה מודע היטב.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת אשר גלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל ובביטחון הציבור. בנוסף, גלום בה זלזול בהחלטות השיפוטיות והפרתן מצביעה אף היא על מסוכנות הנובעת ממעשי הנאשם מעצם אי הפנמת חומרת המעשה ותוצאותיו הפוטנציאליות הקשות.

ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן** נקבע לעניין חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה והסיכון הגלום בה כדלהלן:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

ברע"פ 5635/19 **ליאור יעקובוב נ' מדינת ישראל**, (ניתן בתאריך 4.9.19 [פורסם בנבו]): **"אין להקל ראש במעשיו של המבקש אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים נגדו, תוך התרסה נגד רשויות החוק והפגנת זלזול בהחלטות בית המשפט. לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה לעורר קשיים במימוש הפיצויים במקרה של תאונת דרכים (וראו רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2019); רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2011))."**

לפיכך, מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני, בנסיבות התואמות לענייננו, כפי שנקבע בפסיקה נע בין 3 ל- 12 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות או בפועל. באשר לתקופת הפסילה נקבע בפסיקה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל- 36 חודשים, בצירוף עונשי מאסר ופסילה מותנים וקנס.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מבלי שיהיה צורך בשמיעת הראיות, לקח אחריות על מעשיו, ונמצא **לא כשיר** לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות בשל קיומו של יסוד סביר לחשש בגופו או בחייו, כעולה מחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות.

לחובת הנאשם 24 הרשעות תעבורתיות קודמות מהן הרשעות רבות דומות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, האחרונה שבהן רק שנה קודם לעבירות בתיק זה. בנסיבות אלה אציין כי לא נעלמה מעיני עמדת שירות המבחן והאמור בתסקיר שירות המבחן, ואכן נראה שבנסיבות המפורטות בתסקיר, וודאי על רקע התרשמות שירות המבחן מהנאשם, יש מקום להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה שיש בה כדי להציב גבול ברור להתנהלותו, כלומר ענישה בדמות מאסר. לאור העבודה שהנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, הרי שבנסיבות אלה אין מנוס מלקבוע שעונש המאסר ירוצה בפועל, מאחורי סורג ובריח.

עם זאת, בנסיבות העניין, וודאי כאשר מדובר במי שכיום מחזיק ברישיון נהיגה תקף, כך שלמעשה ניתן לומר לגביו שבחסות ההליך התעבורתי השתקם כלכלית והסיכוי שישבו לנהוג ללא רישיון נהיגה תקף הוא מזערי ביותר, ניתן לאזן בין מכלול השיקולים הרלוונטיים באמצעות הטלת ענישה ראויה והולמת שתבטא בריצוי עונש מאסר ברף התחתון של המתחם לצד מאסר הצופה פני עתיד, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

על כן, בהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.
2. הנני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים, ו/או נהיגה בידי מי שאינו מורשה לנהיגה בסוג רכב, עבירות לפי סעיפים 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה.
3. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בניכוי 12 חודשי פסילה שרוצו עד כה. מוסבר בזאת לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט וזאת עד לא יאוחר מיום 8.2.2023 שעה 11:00.
4. אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.
5. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,500 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע

מתן גזר הדין ועד לתאריך 20.4.2023 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון וזאת ביום 8.3.2023 שעה 11:00. באחריות ב"כ הנאשם לתאם עבור מרשו עד מועד זה, מועד לצורך ביצוע קליטה מוקדמת מול שב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהתאריך.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, במעמד
הנוכחים

מ.א.